शांमा पसोदेनेहेतदर्शनाभावहपेणैनेमंल्येनथुभाथुभंपुण्यस्यापिबंघकत्वेनमोक्षापेक्ष्यापापत्वं तथाचजापकोपाल्यानेइंद्रादिलोकानामपिनरकत्वमुकं प्रसन्तालागुद्धचित्तःआत्मनिस्वहपेस्थित्वोद्धेतदर्श कालीनंदिनिसाह्रप्परित्यज्यसुखंअत्यंतमिकांतंत्रिविषपरिच्छेदशून्यमभूते ॥१०॥स्पेसुषुमी तथाहिद्वैतादर्शनंसुपिकैवल्ययोस्त्र्पवदाम्नायतेमाध्यंदिनैः यद्वेतन्तपश्यतिषश्यनैतन्तपश्यतिनहिद् ष्टुईष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वान्तुतद्वितानोन्यबद्विमक्परयदिता अनूदितंचैतत्सत्रकारेण स्वाप्ययसंपन्योरन्यतरापेक्षमाविष्कतंहीति स्वाप्ययःसुषुप्तं संपत्तिःकेवल्यं अनयोरन्य उपसंहरति आहस्येति आहस्यविसस्मायांबुद्धोचिनंस्थूलबुद्धि कालंजरपर्वतवद्पकंप्योभवेत् कालंशणमुहूर्तादिक्षंजरयतिनाशयतिनवन्त्रास्यतिनत्तंकालङ्स्ययः ॥ ६॥

119061

हिस्यधमैवकत्यंनात्यस्मैतुकथंचन॥ १९॥ यद्यपस्यमहीद्दाद्रतपूणांमिमांनरः ॥ इदमेवततःश्रेयइतिमत्येततत्त्ववित् ॥ २० ॥ अतोगुत्यतराथेतद्ध्या वाहारोविशुद्धालापस्यत्यालानमालि॥ १२॥ रहस्यंसवंवेदानामनेतित्यमनागमं॥ आलप्रत्यिकंशास्रमिदंपुत्रानुशासनं॥ १३॥ धर्मास्यानेषुसवे नेदिंधकारिणे॥ १७॥ नतकेशास्रदम्यायतथैवपिशुनायच॥ श्लाघिनेश्लाघनीयायप्रशांतायतपस्विने॥ १८॥ इदंप्रियायपुत्रायशिष्यायानुगतायच॥ लमतिमानुषं ॥ यत्तन्महर्षिभिद्धेवेद्रतिषुचगीयते॥ २१॥ तत्तेहंसंप्रवक्यामियन्मांत्वंपरिष्ट्असि॥ २२॥ यचतेमनसिवतंतेपरंयज्ञचास्तितवसंश्यःक्षिच मुखमत्यंतमभूते॥१०॥ लक्षणंतुप्रसादस्ययथास्वप्रेमुखंस्वपेत्॥ निवातेवायथादीपोदीप्यमानोनकंपते॥११॥ एवंपूबोपरेकालेयुंजन्नासानमासनि॥ ल चित्तं निवेशयेत् ॥ सत्वेचित्तंसमावेस्यततःकालंजरोभवेत्॥ ९॥ चित्तप्रसादेनयतिजंहातीहश्चभाश्चभं॥ प्रसन्नालानिस्थित्वा क्षातकानामिद्शासंवाच्यंपुत्रासनं॥ तदिदंनाप्रशांतायनादांतायातपस्तिने ॥ १६ ॥ नावेद्विदुषेवाच्यंतथानानुगतायच ॥ नासूयकायानुजवेनचा आहत्यसर्वसंकल्पानुसर्वा

तरदपेस्पद्वैतादर्शनमाविष्कतंश्रुत्याकचित्पशायादोसुषु प्रिमपेस्यमेत्रेयिब्रासणादौकेवल्यमपेस्येतिस्त्रार्थः ॥ १ १॥ १ १॥ अनैतिसंनकेवलमनुमानतः अनागममाममात्रानागम् किनुअनुभवगम्य मित्यर्थः॥१ शाबसुधनंसारभूतं दशकिचिद्धिकानिऋक्सहत्वाणि तथाचोक्तंशाकलके ऋचांदशसहस्राणिऋचांपंचशतानिच ऋचामशीतिःपादश्वेतत्यारायणमुच्यतइति सर्वेवेदश्रेष्ठादृग्वेदादयंसारउद्ध तहत्ययः ॥ १४ ॥ १६ ॥ १६ ॥ १८ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इतिशांति॰मो॰ने॰भा॰अष्टचलारिंशद्धिकद्विराततमोऽप्यायः ॥ १४७ ॥

:पुत्राकिहिकथयामितेपुनः॥ २३॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति॰मोस्प॰शुकानुप्रश्नेसमचत्वारिश्हिषकिहिश्ततमोऽध्यायः॥ २४ आ

(॥ श्रूयतामयमहतवाघत